

5

ఊ బి

[ఇది గుర్రపు పందాలకు సంబంధించిన కథ; అవసరమై రేస్ భాషా వ్రాయోగం జరిగింది; ఆ యా పారిభాషక పదాల వివరణను ఫుట్ నోట్స్ లో చూడవచ్చు]

శుక్రవారం రాత్రి యెనిమిదింటికల్లా త్రిమూర్తులు-సింగూ, ప్రసాద్, వెంకటేశ్వరరావులు మా ఇంటికి దాడికి బయలుదేరిన నాయకుల్లాగు వచ్చి పడటం నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. సాధారణంగా ఆదివారం ఉదయమే ఆ నాటి రేసుల్లో పరుగెత్తే గుర్రాలూ, జాకీలూ¹, డ్రా నెంబర్లూ² తీసుకొని రావటం, పన్నెండింటి దాకా ఏ గుర్రం గెలుస్తుందో ఇక్కడి మీటింగులో తేల్చుకోవడం, తీరా రేసులో వేరొక గుర్రం గెలవటం, దాంతో చేతులు కాలి, మొహాలు వేళ్ళాడేసుకొని నీరసంగా కొంపలు జేరి, ఒళ్ళు నెప్పులు సర్దుకోక గాఢనిద్ర నీడలో తల దాచుకోవటం పరిపాటి. మరి అద్దాంతరంగా ఈ అర్ధరాత్రి యెమరెన్సి మీటింగు యెందుకు పడిందో నాకు అర్థమవలేదు.

“ఏక్సెప్ టెన్సెస్³ వచ్చినయ్ సార్!” అన్నాడు సింగ్.

1. జాకీ: రేసులో గుర్రంమీద ఎక్కే రౌతు.

2. డ్రా నెంబరు: రేసు ప్రారంభంలో ఏ గుర్రం ఏస్థానంలో ఉంటుందో చెప్పే నెంబరు.

3. ఏక్సెప్ టెన్స్: ఒక గుర్రానికి, దాని పూర్వ చరిత్రను అనుసరించి ‘ఇంత’ బరువుతో రేసులో పాల్గొనాలని నిర్ణయించబడుతుంది. ఆ బరువుకు సమ్మతించిన తరువాత, ఆ గుర్రాలు ఒప్పుదలను ఇచ్చినట్లు; దాన్ని ‘ఏక్సెప్ టెన్స్’ అంటారు.

ఇది రేసు మీటింగ్ అని తేలిపోగానే, ఈ కొలుపు ఇప్పుడే, ఇక్కడే జరుగుతే మా ఆవిడ చీపురు తీసుకుంటుందని భయపడి.. మాట్లాడవద్దని వారికి సౌజ్ఞచేసి మెల్లిగా బయటపడ్డాను. అట్లా కాఫీ తాగి అసలు విషయాన్ని మధించేందుకు మురుక్కాలవ వంతెన మీదికి జేరాము.

“ఇప్పుడిప్పుడే మన గుర్రాలు ఫారం4 పడుతూన్నయ్!” అన్నాడు వెంకటేశ్వరరావు.

“పంటర్స్ ఫారాలు దిగజారుతూన్నయ్!” అన్నాడు ప్రసాద్.

“క్రితం వారం తిన్న దెబ్బకు ఎముకలూ, గిముకలూ కదిలిపోయినయ్ కదా! ఈ సీజన్ కు6 మరి రేసులకు వెళ్ళకూడదనే నిర్ణయం ఏక గ్రీవంగా జరిగింది కదా! మళ్ళీ ఇప్పు డీ గొడవలన్నీ ఏమిటీ?” అన్నాను నేను.

“అన్నా మనుకోండి. లాభాల సంగతి యెలా ఉన్నా, పోయిందన్నా రికవర్ చేసుకోవద్దా?” అన్నాడు సింగ్.

“కవర్ కు లేనప్పుడు రికవర్ సంగతి యెందుకయ్యా? పోయిందాంతో సరి అనుకోక ఇంకా సాగదీయటం యెందుకంట?” అన్నాను.

“ఛాన్సుగా ఒకటి రెండు ప్లాకులు7 తగులు తయ్యేమోనని ఆశ!” అన్నాడు ప్రసాద్.

“భోజనం కూడా మానుకుని పిక్కి పిక్కి, దాచి, ఈ గుర్రాలకు పెట్టాను సార్!” అన్నాడు వెంకటేశ్వరరావు.

4. ఫారం: శిక్షణ ద్వారా గుర్రం రేసులో పాల్గొనేందుకు తయారవగా దాన్ని ‘ఫారం’లో ఉన్న గుర్రం అంటారు.

5. పంటర్: రేసులు ఆడే వ్యక్తి.

6. సీజన్: ఏడాదికి కొన్ని నెలలవరకే రేసులు జరుగుతవి; ఎండలు మరి తీవ్రంగా ఉంటే గుర్రాలు దెబ్బతింటవి కనుక, శీతలంగా ఉన్నప్పుడే రేసులు నడుస్తవి. ఆ కాలాన్ని ‘రేసింగ్ సీజన్’ అంటారు.

7. ప్లాకు: ఎవ్వరూ కాయని గుర్రం, రేసులో గెలుస్తుందని ఎవ్వరూ అనుకోనిది; ఇలాటి దాని మీద కాచే కొద్ది మొత్తానికి, అది గెలుస్తే అత్యధికంగా వొస్తుంది.

“అవునయ్యా! నీ సంపాదనలో నీవు తినేందుకూ, గుర్రాలకు పెట్టేందుకూడా యొక్కణ్ణుంచి వస్తుందీ? అందుకని నీవు తినటం మాని ఆ గుర్రాలకు పెట్టావు—అది సబబే!” అన్నాడు ప్రసాద్.

“డబ్బు పోయిందిగాక ఇంకా ఈ తరచటంవల్ల మరింత దుఃఖమూ, ఊభా కలుగుతయ్. కనుక అసలు సంగతేదో తేల్చి పారేసి ఈ చలికి ఈ వాంతెనమీద గడ్డకట్టుకొని చావకముందే—కొంపలుజేరి రగ్గులు కప్పుకొని వెచ్చగా పడుకోవటం మంచిది!” అన్నాను కాస్త చికాకుగా.

“ఏక్సెప్టెన్సెస్ మహా ఆశాజనకంగా ఉన్నాయ్ సార్! పెద్ద పెద్ద ఫీల్డ్స్. ఒకో రేసులో 14-15 గుర్రాలు! మనం సంపాదించుకునేందుకు ఇదే మంచి తరుణం!”

సింగ్ చెప్పేదానికి అడ్డుపడి—“మంచి తరుణం—మించిపోవును! ఆలపించిన ఆశాభంగం!” అన్నాడు వెంకటేశ్వరరావు.

“పంటర్స్ మళ్ళీ కాస్త ఫారం పడుతూన్నట్టున్నారే!” అన్నాను.

“ఇంకా లేదు సార్.... రేసులకు వెళ్ళటం ఇదే చివరిసారి అని నిశ్చయించుకున్నాం!” అన్నాడు ప్రసాద్.

“క్రితం ఆదివారమే చివరిసారి అని నిర్ణయించుకున్నాం. దాలి గుంటలో కుక్కల్లాగు శుక్రవారంనాటికే మీ నిశ్చయం నీరుకారిపోయిందన్నమాట! మీ వ్యవహారం మీరు చూసుకోండి. నేనుమాత్రం రాను” అన్నాను.

ముగ్గురూ కాస్సేపు మౌనం వహించారు.

“పురజనుల కోరికమీద ఈసారికి మాత్రం మీరు రండి—”

అన్నాడు సింగు.

“పురజనుల డబ్బుమీద ఆడుతున్నామా! నేను రానంటే రాను!” అన్నాను, నిశ్చయం ధ్వనించే కంఠస్వరంతో.

“మీతో ఒక సహాయం కావాలి!”

8. ఫీల్డ్: పాల్గొనే గుర్రాల సంఖ్యనుబట్టి ‘పెద్ద’ ‘చిన్న’ నిర్ణయం ఉంటుంది. ఎక్కువ గుర్రాలు రేసులో పాల్గొంటే, ఏ గుర్రంమీద కాచినా ఎక్కువ వొచ్చే అవకాశం ఉంటుంది; అందులోనూ ఎవ్వరూ ముట్టనిదాన్ని పట్టుకోగలుగుతే జూదరి పంట పండినట్లే!

నిజానికి వీళ్ళనే ఏక్సెప్టెన్సెస్ నేను మధ్యాహ్నమే చూశాను. నాకు తెలిసిన ట్రైనర్ 9 తాలూకు గుర్రాలు నాలుగు పరుగెత్తుతూ ఉన్నవి. ఛాన్సుగానే ఉన్న దనుకున్నాను—అంతలోనే మళ్ళీ మనస్సు అటు పీకుతూన్నందుకు నన్ను నేనే దూషించుకున్నాను. ఆ కాగితాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చింపి పారేశాను. అయితే మాత్రమేం—అది నా కళ్ళముందు పెద్ద పెద్ద టైపుల్లో ప్రింటు చేసిన పోస్టర్ వలె కళ్ళముందు వేళ్ళాడుతూ, మెదడులో మెరుపులు మెరిపిస్తూనే ఉన్నది. వ్యసనం అంటేనే ఇంత!

వీళ్ళు కోరే సహాయం ఏమిటో కూడా నాకు తెలుసు. ఆ ట్రైనర్ దగ్గరికి వెళ్ళి ఇన్ ఫర్ మేషన్ 10 తెమ్మంటారు. ఇదివరకు తెచ్చిన ఇన్ ఫర్ మేషన్ తాలూకు గెలవవలసిన గుర్రాలు బోర్డులో 11 కూడా లేనందువల్లనే కదా చేతులూ, మూతులూ కూడా కాలినవి! నాకు ఛర్రుమంది!

“ఇన్ ఫర్ మేషన్ వల్ల లాభంలేదు. మీ ధియరిస్టులు 12 లెక్కలుకట్టి తేల్చండి!” అన్నాను.

9. ట్రైనర్: అశ్వ శిక్షకుడు.

10. ఇన్ ఫర్ మేషన్: రేసుల్లో పాల్గొనే గుర్రాల యజమానులూ, అశ్వ శిక్షకులూ, జాకీలూ తదితర సిబ్బంది ఫలానా గుర్రం గెలుస్తుందనే విషయాన్ని చెప్పగలరనే నమ్మకంతో, వాళ్ళ చుట్టూ తిరిగి తెలుసుకొని వచ్చే గాలికబురు-ఇన్ ఫర్ మేషన్ అనబడుతుంది.

11. బోర్డ్: రేసులో ఎన్ని గుర్రాలు పాల్గొన్నప్పటికీ మొదటి నాలుగు స్థానాలనూ ఆక్రమించగలిగిన వాటి నెంబర్లే బోర్డ్ మీద వేస్తారు. ‘బోర్డ్ లో కూడలేదు’ అంటే మొదటి నాలుగింటా లేదు; ఆ తరువాత అది ఎక్కడున్నా ఒకపే; ఇప్పట్లో అది గెలుస్తుందనే ఆశ అనవసరమన్న మాట!

12. ధియరిస్ట్: గుర్రం మీది బరువూ, అది పరుగెత్తవలసిన దూరాన్ని బట్టి, అంతకుక్రితం అది పరుగెత్తిన వివరాలనుబట్టి. ఇప్పుడు యెంత వ్యవధిలో రాగలదో అంచనాలు వేసి, ఏది గెలిచేందుకు అవకాశమున్నదో నిర్ణయిస్తారు; ఈ లెక్కలు కట్టేవాణ్ణి ధియరిస్టు (సిద్ధాంతి!) అంటారు.

“అదీ లాభంలేదని తేలిపోయింది సార్!” అన్నాడు వెంకటేశ్వర రావు.

“అసలు రేసులే లాభం లేదనే స్వల్పవిషయం ఇప్పటికీ మీ బుర్రలకు యొక్కలేదు కదా!” అని విచారాన్ని వెలిబుచ్చాను.

“ఇదే చివరిసారి అని వాగ్దానం చేస్తున్నాం సార్! మీ కాళ్ళు పట్టుకుంటాం. ఆ ట్రైనర్ జాక్సన్ గాణ్ణి ఆశ్రయించి ఇన్ ఫర్ మేషన్ కొట్టుకు రండి. మీరు మానుకుంటే మానె—మేమైనా ఈ ఊబిలోంచి బయట పడతాం!” అన్నాడు సింగు.

“ఊబిలో పడ్డాక—బయట పడదామని గుంజుకొన్నకొద్దీ కూరుకొని పోవటమే జరుగుతుంది!” అన్నాను.

“నిజమే అనుకోండి! ఏ బలమైన గుర్రాన్నో ఆశ్రయించి తాడువేసి లాగి స్తే బయటపడతామని ఆశ” అన్నాడు ప్రసాద్.

కాదు కూడదంటే వీళ్ళు వాదిలేట్లు కనిపించలేదు. ఈ నడిరోడ్డుమీద చలిలో కాళ్ళు కూడా పట్టుకుంటారేమోననే భయం వేసింది.

“సరే. ఇదే చివరిసారి. నే నసలు ఆ జాక్సన్ గాడి మొహం కూడా చూడ దలచలేదు. ఈసారికిమాత్రం వాడి దగ్గరికి వెళ్ళివస్తాను. ఇకముందు మాత్రం నన్ను వేధించవద్దు!”

“కృతజ్ఞులం!” అన్నారు ముగ్గురూ ఒకేసారి.

“ఆదివారం ఉదయం పదింటికి మా ఇంటికి రండి!”

అప్పటికి ఆ సమావేశం పూర్తయింది.

2

వీళ్ళకు ఎలాగైనా బుద్ధి చెప్పాలనే నిశ్చయానికి వచ్చాను. జాక్సన్ గాడు కాదుకదా—బ్రహ్మదేవు డిచ్చిన ఇన్ ఫర్ మేషన్ మీద కూడా నాకు నమ్మకం లేదు. అందువల్ల ఒక డార్క్ ఫ్లూక్ 13—బహుశా ఆ ట్రైనరూ,

13. డార్క్ ఫ్లూక్: ఎవ్వరూ యెట్టి పరిస్థితుల్లోనూ తలచని గుర్రం. అదే వాచ్చి పడితే, దాని మీద కాచినవాడికి ఒకటికి నూరురెట్ల దాకా వస్తుంది. అలాటిదాన్ని ‘డార్క్ ఫ్లూక్’ అంటారు. ఎవరి కంటికి కనిపించకుండా చీకట్లో నక్కి దాక్కున్న అదృష్టదేవత అన్నమాట!

గుర్రపు యజమానీ, చివరకు జాకికీకూడా నమ్మకం లేనిదాన్ని ఏరి - ఇదే జాక్సన్ ఇచ్చిన ఇన్ఫర్మేషన్ అని చెబుదా మనుకున్నాను.

ఇందువల్ల రెండు ఉపయోగా లున్నవి. మొదటిది: అది ఎలాగూ రాదు కనుక వీళ్ళ జేబుల్ని అంటపొడుస్తుంది. ఒళ్ళంతా కాలటంతో శాశ్వతంగా, లేదా, కనీసం మరో సంవత్సరందాకానన్నా వీళ్ళు కోలుకోరు. రెండోది జాక్సన్ గాడి ఇన్ఫర్మేషన్ మీద వీళ్ళకు పూర్తిగా నమ్మకం పోతుంది; కనుక నన్ను మరి వేధించరు.

ఆదివారం నాటికి యీ బ్రహ్మస్థాన్ని వీళ్ళ కోసం సిద్ధంగా వుంచాను.

పదింటికి వస్తామన్నవాళ్ళు తొమ్మిదిన్నరకే ఊడిపడ్డారు.

సోది పెంచటం అనవసర మనుకున్నాను. వాదోపవాదాలు జరుగుతే నాక్కూడా రేసుకు వెళ్ళా లనిపిస్తుందనే భయం కూడా పీడిస్తోంది! అందు కని “మూడో రేసులో ఆరో నెంబరు!” అన్నాను.

ముగ్గురూ ఆతృతగా భగవద్గీతలు 14 విప్పారు. ఒకేసారి పెదవులు విరిచారు!

“జాక్సన్ ఇదే చెప్పాడా సార్!” అన్నాడు సింగ్ అనుమానం ఉట్టిపడేట్లు!

14. భగవద్గీత: రేసు పుస్తకం. దీంట్లో అన్ని వివరాలూ ఉంటవి. ఒకో గుర్రం అదివరకు యెన్ని రేసుల్లో పాల్గొన్నదీ, ఏయే బరువుల్తో పరు గెత్తిందీ, ఏ స్థానంలో గమ్యస్థానాన్ని జేరిందీ, ఒకవేళ రేస్ గెలిచి ఉంటే యెంత కాలంలో ఆ దూరం పరుగెత్తిందీ, ఎవరు యెక్కిందీ, మొదలైనవే గాక, దాని తల్లిదండ్రులూ, వంశపారంపర్యతా, వయస్సు, యెంత ఖరీదుకు కొనబడింది మొదలైన వివరాలు కూడా ఉంటవి. ఈ చరిత్రకు తోడు, ఇప్పుడు యెంత బరువుతో, యెంత దూరం యెవరు యెక్కగా పరుగెత్తుతోందీ, ఆ రౌతు ధరించే దుస్తుల రంగులూ, రేస్ కు బయలు దేరేప్పుడు ఏస్థానంలో నిలబడుతుందీ (డ్రా నెంబర్), ఆ గుర్రం మీద ఉండే నెంబర్ (కార్డ్ నెంబర్) ఏమిటి, గుర్రం యజమాను లెవరు, అశ్వ శిక్షకు డెవడు మొదలైన వివరాలన్నీ ఇవ్వబడే పుస్తకం.

“అతను చెప్పింది అదే మరి!” అన్నాను.

“స్ట్రాంగ్ గా చెప్పాడా సార్?” అన్నాడు వెంకటేశ్వరరావు.

“అదొక్కటే స్ట్రాంగ్ అన్నాడు!” అన్నాను.

“ఇదివరకు ఎప్పుడూ బోర్డు కూడా టచ్ చేయలేదు!” అన్నాడు ప్రసాద్.

“ఆరు ఫర్లాంగులకే పిత్తుకుంటోంది. ఇప్పుడు ఏడు ఫర్లాంగుల రేసు!” అన్నాడు వెంకటేశ్వరరావు.

“అందులోనూ అప్రింతుస్ జాకీ 15 డేవిడ్ గాడు ఎక్కేది!” అన్నాడు సింగు!

ఎలాగైతే నా వీళ్ళను నమ్మించవలసిన బాధ్యత నా మీద పడింది.

“అప్రింటిస్ కనుకనే మరి ఛాన్స్. వాడికి ఏడు పౌనులు ఎలవెన్స్ ఉన్నదనే సంగతి మరచిపోతున్నారు!” అన్నాను.

“ఈ లక్కి క్వీన్ మొన్ననే స్టాడ్ 16 నుంచి వచ్చింది. ఇదేం పరు గెత్తుతుంది సార్!” అన్నాడు ప్రసాద్.

“దానికి నాలుగు కాళ్ళూ ఉన్నాయ్! కూప్ 17 చేస్తూ రనుకుంటాను, ఎవ్వరూ ముట్టుకోకుండా ఉండేందుకే డేవిడ్ గాణ్ని ఎక్కిస్తున్నారు! ఇది

15. అప్రింటిస్ జాకీ: రౌతుగా (జాకీగా) గుర్తించబడే ముందు అప్రింటిస్ గా ఉండాలి. ఇలాటి వాడికి కొరడా ఇవ్వరు. ఐతే ఆ గుర్రం మోయవలసిన బరువులో 7 పౌనులు తగ్గిస్తారు. దీన్ని ఎలవెన్స్ అంటారు. కాన్ని రేసుల్లో గెలిచాక ఫుల్ జాకీగా లైసెన్స్ ఇస్తారు.

16. స్టాడ్: గుర్రాన్ని పొర్లించి, దానికి కాన్పు అయేవరకూ ఉంచే స్థలం. స్టాడ్ నుంచి వచ్చిందంటే పురుడుపోసుకొని దిగిందన్నమాట. అలాటి గుర్రం కాన్పులో కొంత శక్తిని కోల్పోయి ఉంటుంది కనుక, సరిగా పరు గెత్తలేదనే అభిప్రాయం ఉన్నది.

17. కూప్: గుర్రాల యజమానులూ, జాకీలూ అశ్వశిక్షకులూ కలిసి కుట్రచేసి యెవ్వరూ ఊహించని గుర్రాన్ని గెలిపించటం; చాటుగా దాని మీద ఆడుకొని డబ్బు సంపాదిస్తారని అంటారు.

యెలా పరుగెత్తినా మిగతావి సరిగ్గా పరుగెత్తకుండా వుంటే సరి!" అన్నాను.

ముగ్గురూ ఒకేసారి నిట్టూర్చారు.

"రేపింగ్ హిస్టరీలో ఆరో నెంబరు ఉన్న గుర్రం అనేకసార్లు అప్ సెట్ 18 చేసింది!" అన్నాను.

హిస్టరీ స్వయంగా తెలిసున్న వారు కనుక నా ఆర్యుమెంట్ కు వారు ఎదురాడలేదు.

"నిజమే ననుకోండి.... కాని ఈ లక్కి క్వీన్!" అన్నాడు సింగు, వీళ్ళు నములుతూ.

"దీంతోనే తేలాలి మీ లక్!"

"మీరు రారా?" అన్నాడు ప్రసాద్.

"ఉహూ..." అన్నాను.

"మీరూ రండి సార్.... ఇంతకన్న చాన్స్ యీ జన్మలో దొర కదు!" అన్నాడు వెంకటేశ్వరరావు ప్రాధేయపూర్వకంగా - తమకు తోడుగా నేను కూడా మునుగుతే వీళ్ళకూ కొంత తృప్తి.

"నా కొద్దు యీ రేసులు!"

"కీలుగాడి ఇన్ ఫర్ మేషన్ ఏమిటి?" అన్నాడు సింగు.

"నేను కనుక్కోలేదు. మూడు వారాల క్రితం కీలుగా డిచ్చిన ఇన్ ఫర్ మేషన్ తోనేగా మన కీళ్ళన్నీ కదిలిపోయింది!" అన్నాడు ప్రసాద్.

"ఇంతకూ యీ లక్కి క్వీన్ కు ఆడ్స్ 19 ఎలా ఉంటయ్యో?"

"ఒకటికి యాభై తక్కువ ఉండవు!" అన్నాడు సింగు.

"అందుకే నాకు మరీ నమ్మకం లేకుండా ఉంది!" అన్నాడు వెంకటేశ్వరరావు.

"ఒకటికి యాభైలో ఉన్న గుర్రం ఎన్నడూ గెలవలేదా?" అన్నాను.

18. అప్ సెట్: ఎవ్వరూ ముట్టని గుర్రం గెలిచేప్పటికి - జనం తల క్కిందులవుతారు! రేస్ కూడా తలక్కిందులై నదని సూచించే పదం!

19. ఆడ్స్: ఏ గుర్రానికి ఎన్నిరెట్లు వొస్తుందో సూచించే సంఖ్య.

“ఒకటికి నూరు ఇచ్చింది కూడా గెలిచింది!” అన్నాడు సింగు.

“అబ్బాయిలూ! మీకు నమ్మకముంటే ఆడండి! లేకపోతే మానె య్యండి!” అన్నాను.

రేసింగ్ వాల్యూములు కూడా తిరగేసి సీరియస్ గా చూశారు. లక్ష్మీ క్విన్ విషయంలో నమ్మకం కుదిరే విషయం ఒక్కటి లేదు.

“ఇదే వాస్తే రేస్ కోర్స్ 20 అంతా కొన్ని క్షణాలపాటు నిశ్చలమై పోతుంది!”

“నలుగురై దుగురన్నా మూర్ఖపోతారు!”

“మనం ముగ్గురమే డాన్స్ చేస్తాం.”

“బుక్కిల 21 దగ్గర మనం ముగ్గురమే ఉంటాం!”

“వా శ్శసలు మనకోసం ఎదురు చూస్తూ ఉంటారు.”

“మనం ఒక గోనె సంచీ తీసుకుని వెళ్ళాలి!”

వీళ్ళు యీ గుర్రం మీద ఆడి, అది వాస్తే ఏం జరుగుతుందో అను భవపూర్వకంగా కళ్ళకు కట్టినట్లు చెప్పారు!

20. రేస్ కోర్స్: గుర్రాలు పరుగెత్తేందుకు కేటాయించబడిన స్థలం; ‘రేస్ కోర్స్’ అనేపదంలో రేసులాడే మొత్తం స్థలమని కూడా భావం.

21. బుక్కి: రేసులు నడిపే క్లబ్ వాళ్ళ దగ్గర గుర్రాల మీద కాయ వొచ్చు; వాళ్ళ దగ్గర కాస్తే, వసూలైన మొత్తంలో పన్నులూ, వాళ్ళ లాభాలూ తీసేసి మిగతాదే పంచుతారు. అలా కాకుండా ‘ఈ గుర్రానికి ఇంత ఇస్తాను-ఆడండి’ అనే వాళ్ళు బుక్కిలు. వీళ్ళూ రేస్ కోర్స్ లోనే కిళ్ళి అంగళ్ళల్లే కట్టబడిన బడ్డీలలో ఉండి, బోర్డుమీద అంకెలు వేస్తూ జూదరులు కాచేది తీసుకుంటూంటారు. వీళ్ళదగ్గర ఆడే మొత్తానికి ఎన్నిరెట్లు వాస్తుందో ఖచ్చితంగా చెప్పవొచ్చు. ఎంత కట్టిందీ, ఆ గుర్రం గెలుస్తే తాను ఎంత ఇచ్చేదీ, తన పేరు అచ్చువేసిన కార్డుమీద రాసి ఇస్తాడు బుక్కి. ఐతే బుక్కి దగ్గర కనీసం రూ. 40 కాయాలి.

“సార్! దానికి స్టార్లింగ్ ట్రబుల్ 22 కూడాను!” అన్నాడు సింగు.

“అవునండోయ్! రెండేళ్ళ క్రితం ఏడు ఔటింగ్లలోనూ 23 మూడుసార్లు స్టార్లింగ్ గేట్ దగ్గర 24 స్లాంట్ 25 ఐంది!” అన్నాడు వెంకటేశ్వరరావు.

“ఏమైనాసరే జాక్సన్ ఇన్ఫర్మేషనూ, గురువుగారి ఆశీర్వాద బలంవల్ల ఇదే గెలవాలి-నా సాయరంగా!” అని ప్రసాద్ గుడ్లు తేలేశాడు.

ఇది ట్రీబుల్ 26 ఫస్ట్లెగ్లో ఉన్నది సార్! ఫస్ట్లెగ్కు దీన్ని సర్టె

22. స్టార్లింగ్ ట్రబుల్: రేసులో పాల్గొనే గుర్రాలు వరసాగా నిలబడ్డాక, రేసు ఆరంభించే సూచన జరుగుతుంది. ఒక్కసారిగా అన్నిగుర్రాలూ కదులుతవి. ఆ కదలటంలో ఆలస్యమైతే రేసులో గెలవటం కష్టం. మిగతావి బయలుదేరినా, మెల్లిగా పరాకుగా ఉండే గుర్రం బయలుదేరదు. ఇలాటి గుర్రానికి ‘స్టార్లింగ్ ట్రబుల్’ ఉన్న దంటారు.

23. ఔటింగ్: ఒకోసారి రేసులో పాల్గొనటం ఒకో ఔటింగ్ అనబడుతుంది.

24. స్టార్లింగ్ గేట్: రేసులో పాల్గొనే గుర్రాలు బయలుదేరే స్థలం.

25. స్లాంట్: నేలకు పాతేసినట్లు కదలకపోవటం.

26. ట్రీబుల్: రోజుకు మొత్తం ఏ ఏడు రేసులో ఉంటే వాటిల్లో రేసు నడిపేవాళ్లు మూడు రేసుల్ని ఎన్నుతారు; ఇవి ఎక్కువ గుర్రాలు పాల్గొనే రేసులూ, గెలిచినవాటికి పెద్ద మొత్తాలూ, లేదా కప్పులు ఇచ్చే రేసులూ ఐ ఉంటవి. యీ మూడు రేసుల్లోనూ గెలిచే గుర్రాలను ఎన్నుకొని ఆ యా నెంబర్లతో టికెట్టు కొనుక్కోవాలి. యీ మూడు రేసుల్ని మూడు ‘లెగ్’లు అంటారు; ఫస్ట్ లెగ్ అంటే యీ మూడింటా జరిగే మొదటి రేస్ అన్నమాట. మూడు లెగ్స్లోనూ ఎన్నిక చేసిన గుర్రాలు గెలుస్తేనే డబ్బు; ఏదిపోయినా టికెట్ మురిగిపోయినట్లే!

నిటీ27 చేసి-సెకండ్ అండ్ ధర్డ్ లెగ్స్ కమ్ముదాం!28.” అన్నాడు సింగు.

“అంతే కాదు-యీ రేసులో లక్కి క్వీన్ విన్ పెట్టి పైనుంచి కిందిదాకా ఫోర్ కాస్ట్లు29. కమ్మాలి!” అన్నాడు వెంకటేశ్వరరావు.

అమ్మయ్య! ఇప్పటికి నిషా వీళ్ళకు తల కెక్కింది. ఉన్నదంతా ఈ దెబ్బతో ఊడ్చిపెట్టుకుపోతే ఇకనన్నా బాగుపడతారు! ముగ్గురికీ సరిపడేటంత గొయ్యి తీసుకున్నారు. వీళ్ళ సమాధులు ఏక సమాధిగా రేస్ కోర్స్ లోనే యీనాటికి నిశ్చయంగా నిర్మించబడుతుంది! నాకూ మనశ్శాంతి ఏర్పడే శుభ సమయం వస్తోంది! ధన్యోస్మి!

“ఈ లక్కి క్వీన్ కు ఆహారం వెతకండి!” అని హెచ్చరించాడు సింగ్.

“గురువుగారు మనం తరించే ఇన్ ఫర్ మేషన్ ఎలాగూ తీసుకొస్తారనే నమ్మకంతోనే ఇంట్లో భార్యతో పెద్ద పోట్లాటకై నా ఓర్పి నిన్ను సాయంత్రయే దాని మెడలోని గొలుసు తాకట్టు పెట్టి రెండొందలూ తీసుకొచ్చాను. సోమవారం ఉదయమే తాకట్టు విడిపించి దాని గొలుసు దాని మొహాన పారేస్తాను” అన్నాడు ప్రసాద్.

27. సర్టెనిటీ: నిశ్చయం చేయటం.

28. లెగ్స్ కమ్ముటం: ఒక లెగ్ లో ఒకే గుర్రాన్ని ఉంచి, మిగతా రెండు లెగ్స్ లోనూ ఉన్నవన్నీ ఉంచెయ్యటం. ఇందువల్ల మొదటి లెగ్ లోని గుర్రం గెలిచిందా, ట్రిబ్యుల్ పాసైనట్లే భావించవచ్చు. ఎందుకంటే ఆ మిగతా రెండు లెగ్స్ లోనూ ఉన్న గుర్రాలన్నిటి మీదా టిక్కెట్లు ఉండనే ఉన్నవి కనుక.

29. ఫోర్ కాస్ట్: ఒకే రేసులో ఒకటి, రెండుగా వచ్చే గుర్రాల సంఖ్యను చెప్పటం. ఆ వరుసక్రమంలోనే అవి వస్తే, డబ్బిస్తారు. దీన్ని ‘ఫోర్ కాస్ట్’ అంటారు. మొదటిగా వచ్చేదాన్ని ఎన్నుకొని, ఆ రేసులో పరుగెత్తే మిగతా అన్నిటినీ రెండోదిగా వరుసక్రమంలో టిక్కెట్ కొంటే, మొదటిది గెలుస్తే ఫోర్ కాస్ట్ కు తప్పక డబ్బు వస్తుంది! ఎందుకంటే ఏది రెండోదిగా వచ్చినా టిక్కెట్ పాస్ ఐనట్లే కదా!

“ఎప్పుడో చచ్చిన మా అమ్మకు ప్రాణం మీదికి వచ్చిందని నిన్ననే ఆఫీసులో నెల జీతమూ, మరో నెల యెడ్వాన్సు తీసుకున్నాను - నేనూ రెండొందలు దాకా వేస్తాను!” అన్నాడు వెంకటేశ్వరరావు.

“ప్రస్తుతం నేను మాలిష్ ను మాత్రమే భరించే స్థితిలో ఉన్నాను. అంటే వంద! ఐతే నా మిత్రులైన మీతో పాటే మునగటమంటే నాకు ఆనందం! మరో రెండుగంటల వ్యవధి ఉన్నది కనుక ఊరిమీద పడి మరో వంద పట్టుకొచ్చి లక్ష్మీ క్వీన్ కు దాణాయే వేస్తాను!” అన్నాడు సింగ్ శపథం చేసే ధోరణిలో.

“శుభం-విష్ యూ గుడ్ లక్!”

“గుడ్ లక్ టూ లక్ష్మీ క్వీన్!”

ముగ్గురూ హఠాత్తుగా, హడావిడిగా లేచారు. వీళ్ళ మనసుకు నేను చెప్పింది వొదలని బంకల్లే పట్టింది. పొరపాటున మరో గుర్రం జోలికి పోకుండా చివరి హెచ్చరికలు చేశాను.

“ఇంకెవరు ఏం చెప్పినా వినకండి! మూడో రేసు దాకా బిగపట్టు కొని ఉండి-అప్పుడు విజృంభించండి!”

“అంతే! అంతే! ఈ దెబ్బతో అటోఇటో తేలిపోవాలి!” అన్నాడు సింగు.

అందరూ అదే ధోరణిలో తలలు యెగరేస్తూ, హుషారుగా దారి తీశారు.

3

హైమా హేమీల్లాటి త్రిమూర్తులను దారి తప్పించినందుకు నన్ను నేనే అభినందించుకున్నాను. ముగ్గురూ మూడు జతల చేతుల్ని కాల్చుకుని సాయంత్రానికి వస్తారు; లేదా ఆ నీరసంతో మరి కదలేక రేపు ఉదయమే వచ్చి—జాక్సన్ గాణ్ణీ, డేవిడ్ గాణ్ణీ, లక్ష్మీ క్వీన్ నూ, చివరకు నన్ను కూడా దుమ్మెత్తి పోస్తారు. ఈసారితో రేసులకి స్వస్తి చెప్పి బాగుపడతారు. కీడు తలపెట్టినా, దాని ఫలితం మేలే జరుగుతుంది కనుక నిజంగా ఒక గొప్ప మంచి పని చేసినందుకు నేను గర్వపడాల్సి వుంది.

మధ్యాహ్నం భోజనం చేసి పడుకున్నాను. దృష్టాంతం రేసుల మీదనే ఉన్నది. మనస్సు అపే లాగుతోంది. ఈ పాటికి మొదటిరేసు తాలూకు గుర్రాలమీద రంగు రంగుల దుస్తులు ధరించిన జాకీలు స్టార్లింగ్ గేట్ వైపు వెళ్తు ఉంటారనీ-ఈపాటికి రేస్ అయిపోయి రిజల్ట్స్ వేస్తారనీ-ఈ విధంగా ఊహించుకుంటున్నాను. ఏమైనా ఈనాడు వెళ్ళక పోవటమంటే త్రిమూర్తుల కోసం నేను తవ్విన ఏక సమాధిలోకి తెలిసి ఉండీ నేను జొరబడకుండటమే కదా!

కాస్త నిద్రపట్టింది. సాయంత్రం నాలుగింటి దాకా బద్ధకంగా ఉంది. ఆ తరువాత స్నానం చేసి టిఫిన్ ఆరగించాను. మొత్తం మీద ఐదున్న రకు యెటన్నా వెళ్ళామా అని ఆలోచిస్తున్నాను. ఈపాటికి చివరి రేస్ కూడా ఐపోయి వుంటుంది. త్రిమూర్తులు కడుపుమంటతో నా మీదికి దాడికి వచ్చి పడతారేమో? ఎందుకై నా మంచిది బైట పడదామనే ధోరణిలో ఉన్నాను.

రోడ్డుమీద అడుగు పెడుతున్నానో లేదో ఒక పెద్ద టాక్సీవచ్చి ఆగింది; అది ఆగుతూండగానే “గురూ!....గురూ!” అన్న కేకలు వినిపించినవి. ఉన్నదంతా వదిలించుకొని నా వీపు తాపామరబా చేసేందుకు ఆలస్యం కాకుండా పెద్ద టాక్సీ వేసుకొనే ఈ త్రిమూర్తులు దిగారా? మొహాలు చూస్తే కళకళాడుతున్నవి. పొరపాటున లక్ష్మీ క్వీన్ గెలిచిందా?

నా ఊహలు అంతం కాకుండానే ముగ్గురూ ఒక్కసారిగా టాక్సీ లోంచి దూకారు.

“లక్ష్మీ క్వీన్ ముంచేసింది సార్!” అని అరిచాడు సింగ్.

ముంచక వీళ్ళను తేలుస్తుందని నేను అనుకున్నానా? బాగా ముంచుతే మరి ఈ రేసుల జోలికి పోరు కదా ననే నా ఆశ ఫలించినందుకు నన్ను నేను అభినందించుకుంటున్నాను.

“స్టార్ట్ యెత్తుకోలేదా?” అన్నాను నా సంతోషాన్ని కప్పి పుచ్చుతూ, వీళ్ళకు సానుభూతి చూపే ధోరణిలో.

“ముంచింది మమ్ముకాదు- రేస్కోర్స్ను!” అన్నాడు ప్రసాద్. ఆ తరువాత ముగ్గురూ ఒక గుంపుగా సరాసరి నా దగ్గరిగా వచ్చి నన్ను పైకి ఎత్తారు. అక్కణ్ణుంచి వాదిలేస్తారేమోనని భయపడ్డాను. మెల్లిగా కిందికి దించి కావిలించుకున్నారు.

“ఈ దెబ్బతో మా దరిద్రం వాదిలింది!”

“రేసుల్లో తరించాం!”

“భలే ఇన్ ఫర్ మేషన్!”

“ఏమైందీ?” అన్నాను వాణుకు పుట్టిన కంఠస్వరంతో.

“లక్ష్మీ క్వీన్ రెండు లెక్చర్లలో 30 గెలిచింది. ఉన్నదంతా ఊడ్చి దానిమీదనే పెట్టి ఏమౌతుందోనని హరినామ స్మరణ చేస్తూ ఒకళ్ళను ఒకళ్లు పట్టుకొని, బిగపట్టుకొని చూశాము. తేపులు 31 లేపగానే ముందుకు ఉరికింది. తోక పైకెత్తి డేవిడ్ గాడికి వింజామరలు వీస్తూ పరుగు పరుగున ఉరికింది.... ఏమి గాలప్! గడగ్! గడగ్! మని దూసుకొని వాస్తూంటే—ఆ స్పీడుకు డేవిడ్ గాడు కింద పడిపోతాడేమోనని భయం. వెనుకనుంచి గుంపులు గుంపులుగా వస్తూన్న గుర్రాలు గడగడా పరుగులెత్తుతూ దీన్ని దూసుకు పోతాయేమోనని దిగులూ వేసింది.... ‘లక్ష్మీ క్వీన్! లక్ష్మీ క్వీన్!’ అని ముగ్గురమూ ఒకటే అరుపులు. చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళు మా వైపు కొర కొరా చూడటం.... ఏమైతేనేం లక్ష్మీ క్వీన్ క్లియర్ గా విన్ చేశాక—ఏం ఆడాం! ఏం పాడాం! రేస్కోర్స్ అంతా మంత్రముగ్ధవలె నిశ్చలమై ఉండి మా ఆట పాటల్ని పరికించటం మినహా ఏమీ చేయలేక పోయిందనుకోండి!”

30. లెక్చర్: గెలిచిన గుర్రానికీ, దాని వెనుక ఉన్న గుర్రానికీ మధ్య ఉండే దూరం ‘లెక్చర్’లో చెబుతారు. ఒక లెక్చర్ అంటే ఒక గుర్రపు అంగ అన్నమాట.

31. తేపులు: రేసు ఆరంభమయేచోట రిబ్బన్లు కట్టి ఉంచుతారు; గుర్రాలు కాస్త పైనుంచి పరుగెత్తుకొస్తుంటే అన్నీ దాదాపు సరిసమానంగా ఉన్నవని తోచగానే ఆ తేపుల్ని పైకి లేపుతారు; అప్పుడు గుర్రాలు పరుగెత్తుకొని రావచ్చన్నమాట.

నా గుండెల్లో రైళ్ళు పరుగెత్తుతున్నవి.

“ఎంత ఇచ్చారూ?” అన్నాను నీరసమైన కంఠస్వరంతో.

“యాభైలు!.... ఆ తర్వాత మరో బుక్కి అరవైలు అంటే అక్కడా, ఒక వంద ఆడాం! మొత్తం ఫోర్ కాస్టులు బొత్తి.... ఫోర్ కాస్టు తొమ్మిదివేల నాలుగొందల డెబ్బై ఆరు! ట్రిబిల్ పాస్: ముప్పైరెండు వేలు! తలా పదిహేడువేలూ పుంజుకున్నాం! నేటికి రేసుల్లో ధన్యుల మయ్యాం! మీ ఆశీర్వాద బలం!!!”

నేను నిలబడిన భూమి కుంగిపోతున్నట్లుంది.

“మీరు రాకపోవటమే విచారం!”

ఏ ముహూర్తాన వీళ్ళ కీ వెధవ ఇన్ ఫరమేషన్ చెప్పానో అని నా బాధ! చూస్తూ చూస్తూ పదిహేడువేలు పోగొట్టుకోవటమే కాదు - అనవసరంగా యీ త్రిమూర్తుల్ని ఐశ్వర్యవంతుల్ని చేశాను! ఇంత మనోక్షోభ జీవితంలో ఎప్పుడూ అనుభవించలేదు!

“ముందు మీ కిప్పు డో పెద్ద పార్టీ చేయాలి!”

నేను అచేతనుణ్ణిగా ఉన్నా వాళ్ళు ముగ్గురూ నన్ను పట్టి టాక్సీలో కూలేశారు. ఆ తరువాత మౌంట్ రోడ్ లోని పెద్ద హోటల్ లో పార్టీ. నన్ను ఇంటి దగ్గర దింపి “ఆ జాక్సన్ గాడికి మూడువేలూ ఇవ్వండి—” అని తలా వెయ్యి నా మొహాన పారేశారు. జాక్సన్ పేరిట నాకు దక్కింది ఇంతే ననుకున్నాను.

ఎంత దురదృష్టం! ఆశించింది వేరూ - అనుభవించేది వేరూను! నెట్ లాస్ పథాలుగు వేలు!

“ఇది ఇచ్చి ప్రతివారమూ మనకు సరైన ఇన్ ఫర్మేషన్ ఇమ్మనండి. మనం వెలలు చెల్లిస్తాం!” అన్నాడు వెంకటేశ్వరరావు ధీమాగా.

“సరే - మేము వస్తాం, సార్!” అని అందరూ సెలవు తీసుకొన్నారు.

జాక్సన్ కాదుగదా వాడి బాబు కూడా ఇవ్వలేని ఇన్ ఫర్మేషన్ ఇచ్చాను. ఇలాటిది మళ్ళీ ఈ జీవితంలో దొరుకుతుం దనుకోను. త్రిమూర్తు ల్లాగే నేను కూడా ప్రతివారమూ రేస్ లకు వెళ్ళి, ఓర్పుతో గుర్రాలను పోషిస్తూ ఉంటే యీ జన్మ చాలించేలోపున ఎప్పుడో నాకూ ఒక చాన్సు తగులుతుంది. ఎప్పుడో, ఎట్లాగో నాకే తెలియదు!

మళ్ళీ మామూలుగా రేస్ లకు వెళ్ళటం సాగించాం. త్రిమూర్తులు గెలుచుకున్న దంతా కక్కారు. నాకూ చిలుము వొదులుతూనే ఉన్నది. అలాటి చమ్పీ-చాన్స్ మళ్ళీ రాలేదు.

“ఇప్పుడు జాక్సన్ ఇన్ ఫర్మేషన్ అంత బాగుండటంలేదు!” అని ఒకరూ—

“గురువుగారు కాస్త ఓపిక చేసుకోక పోతే యీ ఊబిలోంచి మనం బయటపడం!” అని మరొకరూ—

“లక్ష్మీ క్వీన్ తోనే మన లక్కంతా ఐపోయినట్లుంది!” అని ఇంకోరూను!

ఇప్పుడు ఆరు నెలలు రేసుల్లో పోవటమూ, మరో ఆరు నెలలు పోకపోవటమూను—అంటే ఆ ఆరు నెలలూ రేసు లుండకపోవటమే కారణం! అప్పులు చేస్తో, అర్ధించో, పిండో ఏదో విధంగా మరో పంచవర్ష ప్రణాళిక నడుపుతూనే ఉన్నాం!

నలుగురూ ఊబిలో కూరుకొని పొయ్యాం. యీసారి ఎంత బలమైన గుర్రమైనా మమ్ము పైకి లాగలేదు. ఇనుప గొలుసులు వేసి ఏనుగులూ, తిమింగలాలూ లాగుతే తప్ప లాభంలేదు. వాటి రాకకోసం ఎదురు చూస్తూ ఇలాగే ఊబిలోకి — కిందికి, యింకా కిందికి దిగబడి పోతున్నాం!